

1. Spotkanie Mędrców z nowo narodzonym Jezusem (Mt 2,1-12)

Według Mateusza po narodzeniu Jezusa pierwszymi ludźmi, którzy spotkali się z Nim, byli Mędrcy ze Wschodu. Należeli do tych uczonych, którzy zajmowali się astronomią. Łączyli ją z astrologią, szukając powiązań zjawisk astronomicznych z losami ludzi i narodów. Ponieważ zauważyli pojawienie się nowej gwiazdy, kierując się prorocत्वami o przyjściu Mesjasza króla, udali się w drogę, aby go odnaleźć. Dopiero po przyjściu do Jerozolimy pytają: „Gdzie jest nowo narodzony król żydowski?” (w. 2).

Wpierw ewangelista ukazuje reakcję króla Heroda i mieszkańców Jerozolimy (ww. 3-4). Wszystkich ogarnęło przerażenie, a Herod zebrał autorytety religijne (arcykapłani i uczeni ludu), aby dowiedzieć się, gdzie ma się narodzić Mesjasz. W odpowiedzi uczeni w Piśmie wskazali na Betlejem, odwołując się do prorocтва z Mi 5,1 (ww. 5-6). Jednak ewangelista zmienia cytowany tekst, aby podkreślić, że nowo narodzony Jezus nie tyle będzie królem, co „pasterzem” Izraela – ludu Bożego (por. 2 Sm 5,2). Reakcją Heroda było potajemne spotkanie z Mędrkami, na którym król pytał o czas ukazania się gwiazdy, by określić wiek Dziecka. A odsyłając Mędrków do Betlejem, przewrotnie prosił ich o zwrotne informacje o Dziecku, aby sam mógł oddać mu pokłon (ww. 7-8).

Zachowanie Heroda nie wzbudziło podejrzeń Mędrków, którzy udali się do Betlejem i przy pomocy gwiazdy znaleźli dom nowo narodzonego króla (ww. 9-10). Wchodząc do domu, zobaczyli „Dziecię z Matką Jego, Maryją”. Dziecię wymienione jest na pierwszym miejscu, bo Ono jest najważniejsze. Natomiast brak wzmianki o Józefie służy podkreśleniu macierzyńskiej godności Maryi. Hołd Mędrków z gestem „padnięcia na twarz” wskazuje na uznanie w Dziecku królewskiej i boskiej godności, co dodatkowo podkreślają złożone dary (w. 11). Dar złota symbolizuje królewską godność Jezusa, dar kadzidła godność kapłańską, a dar mirry Jego człowieczeństwo i drogę uniżenia, aż po śmierć na krzyżu.

Zachowanie Mędrków i złożone przez nich dary przyczyniły się do uznania ich za królów i przedstawicieli całego pogańskiego świata. Podczas gdy w ich osobach składa on hołd Jezusowi, to Izrael Go odrzuca. Jednak Bóg ma inne plany. Dowodem na to jest nakaz, jaki Mędrcy otrzymali we śnie, aby nie wracali do Heroda. Ich posłuszeństwo Bożemu prowadzeniu udaremniło zbrodniczy plan króla, a im umożliwiło bezpieczny powrót do swej ojczyzny (w. 12).